

עמ"ת 36203/02/18 - א ק, מדינת ישראל נגד מדינת ישראל, א ק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 36203-02-18 ק(עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת 36460-02-18 מדינת ישראל נ' א ק

תיק חיצוני: 53141/2018

בפני כבוד השופטת יסכה רוטנברג
עוררים 1. א ק (עציר)
1. מדינת ישראל
נגד
משיבים 1. מדינת ישראל
1. א ק (עציר)

החלטה

רקע

1. שני עררים, ערר הנאשם ("העורר") וערר המאשימה ("המשיבה"), שהוגשו שניהם על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט גיא אבנון) במ"ת 14418-02-18 מיום 15.02.18 ("ההחלטה"), שניתנה בגדר בקשת המשיבה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים ("בקשת המעצר"), ולאחר שנתקיימו בבקשת המעצר מספר דיונים.

2. בהחלטתו דחה בית משפט השלום את בקשת המשיבה, והורה על שחרור העורר ממעצר בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בביתו בפיקוח ערבים;

ב. שעות התאווורות מדי יום הן השעות 09:00 - 10:00 ובין השעות 16:00 - 17:00 בלוי המפקחים;

ג. התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪;

ד. ערבות צד ג' על סך 5,000 ₪ על ידי כל אחד מהמפקחים;

ה. כל אחד מהמפקחים יפקיד ערובה במזומן בסך 500 ₪;

ו. ערובה במזומן בסך 3,000 ₪.

3. בקשת המעצר הוגשה בד בבד עם הגשת כתב אישום נגד העורר בו מיוחסות לו עבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 368ב(א) רישא לחוק עונשין תשל"ז - 1977; איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 57 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים - עבירה לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

לפי העובדות המתוארות בכתב האישום, בתאריך 24.10.13 נפסל העורר מלנהוג ברכב למשך 10 שנים. בתאריך 03.02.18 נהג העורר רכבו כשהוא נתון תחת השפעת משקאות משכרים. במהלך הנסיעה עצר העורר רכבו באמצע הכביש וניגש לרכב שחנה לצד הכביש, בו היה אותה עת קטין. העורר פנה לקטין, צעק וגידף אותו, לאחר מכן תקף את הקטין ונתן לו שלושה אגרופים בפיו, באפו ומתחת לעינו, וגרם לו על ידי כך חבלות בפניו.

4. בתאריך 13.02.18 התקיים דיון בבקשת המעצר בו הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה, והודיע כי ישמור טענותיו לתיק העיקרי. בהמשך התמקד הדיון בבחינת מפקחים שהציג העורר לשם שחרורו לחלופת מעצר, אך המפקחים שהוצגו לא אושרו על ידי בית משפט והעורר ביקש לקבוע דיון נוסף לשם הצגת מפקחים נוספים. המשיבה טענה שנוכח מהות העבירות וחומרתן, כמו גם עברו הפלילי של העורר, לא ניתן לשחררו לחלופת מעצר. בתום הדיון קבע בית משפט כי הסכמת העורר לקיומן של ראיות לכאורה נרשמה, כי קיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות, ואולם ניתן לשקול חלופת מעצר במסגרת מעצר בית מלא אם יימצאו מפקחים מתאימים, כשלעניין זה לא חלה חובה להיזקק לתסקיר מעצר. לאור זאת נקבע דיון נוסף לבחינת חלופת מעצר. בדיון הנדחה הציג העורר מפקחים נוספים, ולאחר שבית משפט בחן את המפקחים אישר חלק מהם, והורה על שחרורו של העורר למעצר בית מלא בתנאים שפורטו בהחלטה לעיל.

נגד החלטה זו מכוונים שני העררים.

5. לשלמות התמונה נציין שעקב תקלה שאירעה אצל המשיבה, ביום 15.02.18 התקיימו שני דיונים בעניינו של העורר, בדיון הראשון התייצב תובע משטרתי שסבר שמדובר בנאשם אחר לגביו אין התנגדות לשחרור בתנאים, ולאחר שהתבררה התקלה התקיים דיון נוסף אליו התייצב נציג הפרקליטות שהודיע על התנגדות לשחרור בתנאים.

6. עוד יש לציין כי נגד העורר תלוי ועומד תיק נוסף שעניינו אלימות במשפחה, ובו מיוחסות לו עבירות אלו: איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, והיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין (ת.פ. 35956-06-17; "תיק אלמ"ב).

טענות הצדדים

7. העורר טוען שלא היתה הצדקה להורות על מעצר בית מלא ובנסיבות ניתן להסתפק בערבויות שיבטיחו את התייצבותו, ולחילופין, ניתן להסתפק ב"מעצר אדם" היינו פיקוח צמוד של 24 שעות על ידי אחד הערבים שאושרו על ידי בית משפט, ללא צורך במעצר בית מלא. לעניין זה נטען כי מדובר בערבים ראויים, כי יש לתת את הדעת גם לשני מכתבי המלצה שהוצגו מהם ניתן להתרשם כי העורר הוא אדם נורמטיבי וחיובי, ולכך שבירור התיק צפוי להימשך עת רבה ואין מקום להותירו במעצר בית מלא תקופה כה ממושכת.
8. העורר טוען עוד כי הסכים לקיומן של ראיות לכאורה רק לאור המלצת בית משפט, בה הובהר לו כי אם יחזור בו מטענותיו לעניין היעדר ראיות לכאורה, הוא יוכל להשתחרר לחלופת מעצר. לטענתו, התקיפה המיוחסת לו אינה ברף החמור, מדובר בסכסוך דרך לו תרם גם הקטין, הנהיגה בפסילה אינה מלמדת על מסוכנות ואינה יוצרת עילת מעצר עצמאית, ואין כל ראיות לנהיגה תחת השפעת אלכוהול.
9. העורר טוען עוד שבית משפט החמיר עמו עת סירב לאשר את אשתו כאחד המפקחים בשל תיק האלמ"ב התלוי ועומד נגדו, כי מדובר באישום ישן, חלפה מאז יותר משנה, בני הזוג התפייסו, והם אף מצפים לילד.
10. המשיבה טוענת שנוכח חומרת העבירות המיוחסות לעורר ונסיבותיהן אין מקום לשחררו לחלופת מעצר, ודאי לא נוכח עברו המכביד הכולל הרשעות ומאסרים בפועל בגין מגוון עבירות, בהן עבירות אלימות, תקיפה וחבלה חמורה, וכן עברו התעבורתי המכביד בגינו כבר ריצה תקופת מאסר.
11. המשיבה טוענת שבכל מקרה לא היה מקום לשחרר את העורר לחלופת מעצר ללא קבלת תסקיר שירות מבחן, וודאי לא כאשר מדובר במעצר בית בביתו שלו, שעה שתלוי ועומד נגדו כתב אישום בגין איומים ותקיפת בת זוגו.
12. לטענה אחרונה זו משיב העורר וטוען כי יש לדחות את טענת המשיבה לפיה היה על בית משפט להפנות את העורר לתסקיר מעצר, ובהתאם לפסיקה אין מקום לדרוש תסקיר מעצר כדבר שבשגרה אלא רק במקרים בהם אין בידי בית משפט די נתונים לשם גיבוש החלטתו. בענייננו קיים בית משפט קמא שני דיונים, ובחן באופן מעמיק את התאמת המפקחים, תוך שהוא מאשר את חלקם ופוסל אחרים. בנסיבות אלו, נטען, לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט השלום.

לאחר הדיון הוסיף ב"כ העורר והגיש גם הודעה כתובה, עם הפנייה לפסיקה.

דין

13. בחנתי את טענות הצדדים ואת החומר שהוגש, מצאתי כי יש לדחות את ערר העורר, ולקבל את ערר המשיבה, לפי הטענה החלופית שהעלתה, היינו כי טרם החלטה על חלופת מעצר, יש לקבל תסקיר שירות המבחן.
14. נקודת המוצא להחלטה היא כי קיימות ראיות לכאורה במידה הנדרשת בשלב זה של ההליך. כך הודיע העורר בעת הדיון שהתקיים בתאריך 13.02.18, כך קבע בית משפט השלום הנכבד בהחלטתו, ואין מקום להעלות עתה טענות לעניין ראיות לכאורה. לאור זאת הטענה כי אין ראיות לכאורה לנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נדחת.
15. ובאשר לקיומה של עילת מעצר. בית משפט קמא קבע כי קיימת עילת מעצר והיא מסוכנותו של העורר, והחלטתו מקובלת עלי. איני מקבלת את הטענה כי העבירות המיוחסות לעורר הן ברף הנמוך. מדובר לכאורה במי שנהג בזמן פסילה וכשהוא נתון תחת השפעת משקאות משכרים. אלו הן עבירות חמורות שיש בהן סכנה רבה לעוברי דרך. ואם לא די בכך, הוסיף לכאורה העורר וביצע עבירה נוספת של תקיפת קטין ללא כל סיבה נראית לעין, בעקבותיה נגרמו לכאורה לקטין חבלות בפניו. מקבץ עבירות אלו מעיד לכאורה על מסוכנות רבה.
16. זאת ועוד. לעורר עבר פלילי מכביד. המשיבה הגישה לעיוני שני גיליונות של הרשעות קודמות של המשיב, האחד פלילי והשני תעבורתי. מגיליונות אלו עולה כי לעורר עבר פלילי בעבירות דומות לרבות עבירות של חבלה חמורה, תקיפה, איומים ושיבוש הליכי משפט, וכן עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה בגין הוא כבר ריצה תקופת מאסר של 16 חודשים.
17. המסקנה היא כי קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר, והשאלה העיקרית היא אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר שפגיעתה בחירות העורר פחותה. זו השאלה העיקרית ולגביה חלוקים הצדדים. בית משפט קמא סבר כי התשובה לשאלה זו חיובית וקבע חלופת מעצר בדרך של מעצר בית מלא בבית העורר בפיקוחם של מפקחים שנבחנו ואושרו על ידי בית משפט, כמפורט לעיל.
18. כאמור, אני סבורה שלא היה מקום לקבוע חלופת מעצר ללא קבלת תסקיר מעצר שייבחן את מכלול השיקולים הדרושים, ובהם מידת מסוכנותו של העורר, האפשרות ליתן בו את האמון הנדרש לשם קביעת חלופת מעצר, מהות החלופה המוצעת, וכיו"ב שאלות דרושות. אכן כן, לא בכל מקרה יש מקום לקבל תסקיר מעצר וגם המשיבה אינה טוענת כך. עם זאת בנסיבות תיק זה לא ניתן לקבוע כי קיימת חלופת מעצר ראויה ללא תסקיר מעצר.
19. מסקנה זו מתחזקת לאור תיק האלמ"ב התלוי ועומד נגד העורר, כאשר כתב האישום מייחס לעורר מעשים שנעשו נגד בת זוגו וכאשר חלופת המעצר שנקבעה היא מעצר בית מלא בבית העורר וזוגתו.

בית משפט קמא היה ער לקיומו של הליך זה וקבע כי אינו מאשר את האישיה כמפקחת, אלא שאין בכך כדי ליתן מענה לעצם הבעייתיות הכרוכה בשחרורו של העורר למעצר בית מלא עם זוגתו. טענת העורר כי במהלך השנה שחלפה הוא התפייס עם זוגתו והיא אף אמורה ללדת את בנם המשותף ראוי שתיבחן אף היא במסגרת תסקיר המעצר שייערך.

20. לאור האמור נדחה ערר העורר, ומתקבל ערר המשיבה, במובן זה שאני מורה על עריכת תסקיר מעצר טרם החלטה סופית בבקשת המשיבה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

לאחר קבלת התסקיר ישוב בית משפט קמא ויבחן את בקשת המעצר לפי שיקול דעתו ומבלי שהוא קשור בהחלטות קודמות.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר בעניינו של העורר, שיוגש לבית משפט קמא, אשר ייקבע דיון לפניו לאחר קבלת התסקיר, בהתאם ליומנו.

עד החלטה אחרת, יישאר העורר במעצר.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק החלטתי לשירות המבחן, המשך הדיון בבקשת המשיבה יתקיים בבית משפט השלום בראשון לציון כמפורט לעיל.

ניתנה היום, ד' אדר תשע"ח, 19 פברואר 2018, בנוכחות הצדדים.